

יג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
יֵד הוֹצֵא אֶת־הַמִּקְלָל אֶל־מַחֲוֹץ
לְמַחֲנֶה וְסַמְכוּ כָּל־הַשְּׂמַעִים
אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ
כָּל־הָעֵדָה: טו וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִקְלָל
אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֲטָאוֹ: טז וְנִקְבַּב
שֵׁם־יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוּם יִרְגְּמוּ־בּוֹ
כָּל־הָעֵדָה כַּגֵּר כַּאֲזָרַח בְּנִקְבוֹ־שֵׁם
יוּמָת: יז וְאִישׁ כִּי יִכֶּה כָּל־נַפְשׁ אָדָם
מוֹת יוּמָת: יח וּמִכָּה נַפֶּשׁ־בְּהֶמָּה
יִשְׁלַמְנָה נַפֶּשׁ תַּחַת נַפֶּשׁ: יט וְאִישׁ
כִּי־יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כִּן
יַעֲשֶׂה לוֹ: כ שֹׁבֵר תַּחַת שֹׁבֵר עֵין
תַּחַת עֵין שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן
מוֹם בְּאָדָם כִּן יִנְתֵּן בּוֹ: [מפטיר]
כא וּמִכָּה בְּהֶמָּה יִשְׁלַמְנָה וּמִכָּה
אָדָם יוּמָת: כב מִשְׁפָּט אֶחָד יִהְיֶה
לָכֶם כַּגֵּר כַּאֲזָרַח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: כג וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת־הַמִּקְלָל
אֶל־מַחֲוֹץ לְמַחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן
וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה: פ פ פ

וידבר יהוה אל משה לאמר
הוצא את המקלל אל מחוץ
למחנה וסמכו כל השמעים את
ידיהם על ראשו ורגמו אתו כל
העדה ואל בני ישראל תדבר
לאמר איש איש כי יקלל אלהיו
ונשא חטאו ונקבב שם יהוה מות
יומת רגום ירגמו בו כל העדה
כגר כאזרח בנקבו שם יומת
ואיש כי יכה כל נפש אדם מות
יומת ומכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תחת נפש ואיש כי יתן מום
בעמיתו כאשר עשה כן יעשה
שובר תחת שובר עין תחת עין שן
תחת שן כאשר יתן מום באדם
כן ינתן בו ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת משפט אחד
יהיה לכם כגר כאזרח יהיה כי
אני יהוה אלהיכם וידבר משה
אל בני ישראל ויוציאו את
המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו
אתו אבן ובני ישראל עשו
כאשר צוה יהוה את משה

